

2. Фашизація Італії та Німеччини.

Кроки фашизації Італії пропоную розглядати не взагалі, а аналізуючи та співставляючи конкретний фактологічний історичний матеріал.

Принциповою датою цього процесу є **23 березня 1919 року**, коли у **Мілані** Муссоліні створив «Фашио ді комбаттіменто» («Союз боротьби»). Додамо, що майже одночасно такі ж союзи було організовано у Парме, Туріні, Вероні та інших містах.

Подальші події щодо поступової фашизації країни у 1919-1922 роках розвивалися наступним чином.

Перше. 9 жовтня 1919 року у Флоренції було проведено I з'їзд фашистів – рух Муссоліні нараховував 56 фашио («союзів»), які об'єднували 17 000 чоловік.

Звертають на себе увагу вимоги, що містяться у Програмі з'їзду:

- загальне виборче право;
- скасування призначеного королем сенату;
- восьмигодинний робочий день;
- податок на капітал;

- проведення зовнішньої політики, спрямованої на підвищення авторитету Італії у світі.^①

Друге. На виборах 15 травня 1921 року до парламенту з 535 місць – націоналісти та фашисти отримують 225.

Муссоліні до парламенту обраний двічі:

- у Мілані він набирає 124 918 голосів
- у Болон'ї – 172 491 голос.

Третє. У квітні 1922 року Національна фашистська партія («рух» було перетворено на «партію» 12 листопада 1921 року)^② нараховує 320 000 чоловік: 170 000 – представники «середнього» класу (буржуа, мешканці міст); 80 000 – селянство; 70 000 – робітничий клас.

Четверте. Стезя, яка привела Муссоліні до влади, - це «похід на Рим» 27-30 жовтня 1922 року.

27 жовтня – 26 000 фашистів починають з Неаполя та Мілану похід на Рим.

28 жовтня – прем'єр Луїджі Факта намагається за допомогою 28 000 солдат чинити опір.

29 жовтня – Муссоліні отримує телеграму: «Його Величність король запрошує Муссоліні терміново прибути до Риму для формування нового кабінету міністрів».

30 жовтня. О 10⁴² потягом з Мілану прибуває Муссоліні. До Віктора Емануїла III він звертається з наступними словами: «Я повертаю Вашої Величності Італію часів Вітторіо-Венето...» (у жовтні 1918 року перемога італійців на австрійському фронті).

До 19⁰⁰ – Муссоліні сформував уряд.

П'яте. 16 листопада 1922 року 306 голосами проти 116 Муссоліні

1. Бенито Муссолини. – М., 1999. – С. 40.

2. Цецилия Кин. Итальянский ребус. – М., 1991. – С. 39.

добивається довіри палати депутатів до свого уряду («бівуачна промова»).

24 листопада 196-ма голосами проти 19 Муссоліні отримує довіру сенату.

6 квітня 1924 року завдяки новій – мажоритарній виборчій системі фашисти отримали у парламенті 355 мандатів; інші партії – 176.

Щодо фашизації Німеччини, пропоную Вам, прочитавши ксерокопії матеріалів з книг Луїса де Іонга «Німецька п'ята колона» (М., 1958); Ендрю Ротштейна «Мюнхенський зговір» (М., 1959); Льва Безименського «Розгадані загадки третього рейху» (М., 1981); Яна Кершоу «Гітлер» (Ростов-на-Дону, 1997); «Долі ХХ століття. Беніто Муссоліні» (М., 1999), та занотував до зошиту окремі моменти досліджень, в усній формі відповіді на питання про коріння, суттєвість, причини, характер та особливості гітлерівського фашизму (студенти отримують ксерокопії матеріалів наукових досліджень).